

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 16Co/150/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318200002
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Majerský
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1318200002.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Majerského a sudcov JUDr. Ing. Maria Dubaňa a JUDr. Ivany Štíftovej v právnej veci žalobcu: O.. P. E., F.. XX.X.XXXX, J. XX/XX, R., S. S., zastúpenému Advokátska kancelária Consiliaris, s. r. o., Ružová dolina 8, Bratislava, IČO: 47 248 301, proti žalovanej: E.. D. E., F.. XX.X.XXXX, D. XXXX/X, T., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/1/2018-58, zo dňa 24.1.2018, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie z r u š u j e a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia z a s t a v u j e.

II. Žalovanej p r i z n á v a proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa návrhom doručeným 2.1.2018 domáhal, aby súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa užívania a vstupu na pozemok parcela číslo XXXX/X o výmere 360 m², druh pozemku: záhrady; pozemok parcela číslo XXXX/XXX o výmere 203 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvoria; stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXXX/XXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území R., obec Bratislava - m. č. Nové Mesto, okres Bratislava III, zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX (ďalej len „nehuteľnosti“). Žalobca návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil tým, že do 23.9.2008 bol podielovým spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 4/6, ktorý dňa 23.9.2008 na základe darovacej zmluvy previedol na žalovanú s tým, že žalovaná ako obdarovaná na seba prevzala záväzok poskytovať žalobcovi potrebnú starostlivosť do konca jeho života a súčasne vzala na vedomie, že ak sa jej správanie nebude stotožňovať s týmto osobným záväzkom, má žalobca právo na vrátenie daru. Žalovaná dňa 28.1.2015 opustila spoločnú domácnosť, ktorú dovtedy zdieľala so žalobcom v nehnuteľnostiach; rozsudkom Okresného súdu Bratislava III zo dňa 27.9.2016, sp. zn. 38P/13/2015, bolo manželstvo strán rozvedené, z čoho vyplýva, že žalovaná osobný záväzok, ktorý darovacou zmluvou na seba prevzala v súčasnosti neplní, neplnila a nemá záujem ho ani ďalej plniť, čím sa správa hrubo v rozpore s dobrými mravmi, a preto žalobca listom zo 16.9.2015 adresovaným žalovanej využil svoje právo na vrátenie daru, v dôsledku čoho došlo k zániku darovacieho vzťahu založeného darovacou zmluvou a obnovilo sa vlastnícke právo žalobcu ako darcu k nehnuteľnostiam. Žalobca naďalej býva v rodinnom dome so súpisným číslom XXXX postavenom na pozemku parcela číslo XXXX/XXX; podľa výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre katastrálne územie R., je spoluvlastníkom nehnuteľností o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 1/6 a žalovaná v podiele 4/6. Žalovaná sa už dlhodobo snaží o neoprávnené získanie nehnuteľností a prístupu k nim, pričom žalobcu neustále atakuje rôznymi listami, emailovými správami a SMS správami ako aj iniciovaním súdneho konania o určenie neplatnosti zániku darovacieho vzťahu, pričom obsahom takýchto správ, resp. podaní sú rôzne výzvy na odovzdanie a sprístupnenie nehnuteľností; za týmto účelom žalovaná v záujme

vyvinúť nátlak na žalobcu opakovane privoláva do miesta, kde sa nachádzajú nehnuteľnosti príslušníkov Policajného zboru, ktorí ale asistenciu spočívajúcu v sprístupnení nehnuteľnosti žalovanej v nadväznosti na objektívne zistené skutočnosti (absencia právneho titulu žalovanej k užívaniu nehnuteľnosti) odmietli poskytnúť. Z iniciatívy žalovanej je okolie nehnuteľností neustále monitorované, či už jej osobou alebo prostredníctvom cudzích osôb, napríklad A. G., ktorá je spriaznená so žalovanou, ktoré sa v okolí rodinného domu pohybujú a bez povolenia žalobcu vyhotovujú fotografie nehnuteľností a sledujú jeho pohyb, pričom tieto skutočnosti žalobca vzhľadom na neoprávnenosť týchto nárokov žalovanej pociťuje ako hrozbu inej ťažkej ujmy v podobe straty vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, ktorej je vlastníkom; ostatný pokus žalovanej zmocniť sa nehnuteľnosti sa odohral 7.11.2017, kedy sa žalovaná opätovne pokúsila neoprávnenne vniknúť do rodinného domu, čím spôsobila žalobcovi závažné zdravotné komplikácie, ktoré si vyžiadali privolanie rýchlej zdravotnej pomoci (zavedenie infúzie, podanie liekov so skonštatovaním v lekárskej správe, že trvalo neštandardne dlho, kým mu boli schopní tlak znížiť na hodnotu 180 s návrhom na prevoz do nemocnice) a podanie trestného oznámenia žalobcom, nakoľko mal za to, že došlo k spáchaniu trestného činu porušovania domovej slobody podľa príslušných ustanovení Trestného zákona. Žalobca musel prevoz odmietnuť pre obavu, že v jeho neprítomnosti v dome sa bude žalovaná opäť pokúšať do neho neoprávnenne vniknúť s tým, že žalovaná vyvíja na žalobcu systematický psychický nátlak dlhodobu a opakovane, keď napr. dňa 3.10.2017 vo večerných hodinách prišla k rodinnému domu aj za sprievodu polície a domáhala sa dokonca vydania žalobcových áut, ktoré mali byť podľa jej tvrdení v nehnuteľnostiach, pričom túto argumentáciu použila v úmysle neoprávnenne vniknúť do predmetných nehnuteľností, nakoľko do domu sa v minulosti pokúšala protiprávne vniknúť a odcudziť z neho aj iný majetok patriaci žalobcovi. Žalovaná sa z rodinného domu odsťahovala v januári 2015, pričom priebežne sa do nehnuteľností vracala pod zámienkou vyzdvihnutia si svojich vecí, avšak od mája 2015 sa v nehnuteľnostiach nenachádzajú už žiadne veci žalovanej, napriek tomu pod zámienkou vyzdvihnutia ďalších osobných vecí boli žalovanou z nehnuteľností vynesené viaceré veci patriace žalobcovi, konkrétne dňa 29.9.2015 od 12:31 hod. do 13:16 hod. došlo k vyneseniu kľúčov od vozidiel patriacich žalobcovi, dokumentov z dedičského konania po zosnulej manželke žalobcu a s nimi súvisiacich príloh a listín; dňa 30.9.2015 od 15:13 hod. do 15:58 hod. boli ďalej z domu vynesené umelecké diela patriace žalobcovi (obraz neznámeho holandského maliara, obraz autorky Štecherovej, bronzový reliéf autora Milana Lukáča, gobelín a štyri menšie obrazy ruských maliarov vysokej hodnoty), k čomu žalovaná využila vedomosť o neprítomnosti žalobcu v nehnuteľnostiach, až jej žalobca zamedzil ďalší vstup do nehnuteľností bez jeho prítomnosti. Žalobca bol preto nútený podať ďalšie trestné oznámenie pre podozrenie z trestného činu krádeže, o ktorom nebolo doposiaľ príslušnými orgánmi rozhodnuté a mal za to, že predložením dôkazov splnil predpoklady na vydanie neodkladného opatrenia, t. j. že vzťahy medzi žalobcom a žalovanou nepochybne vyžadujú rýchlu súdnu úpravu. Navyše, dňa 27.12.2017 bolo žalobcovi doručené uznesenie Okresného súdu Bratislava III zo dňa 26.10.2017, sp. zn. 16C/142/2017, v ktorom konaní má procesné postavenie žalovaného, na základe ktorého mu súd na návrh žalobkyne neodkladným opatrením uložil povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností žalovanou, najmä zdržať sa bránenia vstupu žalobkyne na a do uvedených nehnuteľností, vydať jej kľúče od rodinného domu, vráťane kódu od alarmu spoločnosti SECURITON Servis, spol. s r. o., kľúč od vstupnej bránky a diaľkové ovládanie od elektrickej brány a garáže. Žalobca sa dostal do situácie, kedy bezprostredne hrozí zásah do jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, predovšetkým do jeho osobnostného práva na bývanie garantovaného Ústavou SR a vzhľadom na vydané neodkladné opatrenie zo dňa 26.10.2017, nie je žalovanej v súčasnosti žiadnym spôsobom obmedzené jej prípadné nakladanie s nehnuteľnosťami alebo ich scudzenie, taktiež ani ich vypratanie, čím by na strane žalobcu došlo k zásahu do jeho osobnostných práv v podobe práva na bývanie, ako aj do jeho vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Žalobcovi nie je známe, že by sa žalovaná domáhala vypratania nehnuteľností súdnou cestou, preto u neho existuje obava, že žalovaná svojpomocne obsadí nehnuteľnosti a tým zasiahne do žalobcových vlastníckych ako aj osobnostných práv, a to aj z dôvodu, že do dnešného dňa nebolo rozhodnuté o podanom trestnom oznámení z 8.11.2017 vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu porušovania domovej slobody, ako aj o podanom trestnom oznámení z 15.12.2017 vo veci podozrenia zo spáchania trestného činu krádeže. Podaním doručeným súdu 21.1.2018 žalobca svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia doplnil o skutočnosť, že 30.9.2015 boli z domu vynesené jeho umelecké diela; jeden z obrazov vyobrazuje dvoch mužov pri reklamnom stípe v parku, ktorý bol ponúkaný na aukcii spol. DOROTHEUM za cenu 300 eur, pričom hodnota obrazu bola v roku 2005 súdom určená vo výške 35.000,- Sk a druhý obraz znázorňuje A. S. Puškina v Petrohrade, ktorý bol ponúkaný v aukcii za cenu 220 eur, pričom jeho hodnota je 45.000,- Sk, čím mu hrozí zo strany žalovanej zásah do jeho vlastníckych práv a vznik škody na majetku, a preto je návrh v celom rozsahu dôvodný.

2. Pokiaľ ide o stručný obsah napadnutého uznesenia (§ 393 ods. 2 C.s.p.) súd prvej inštancie ozrejml, že neodkladné opatrenie je inštitút, ktorý je na mieste použiť tam, kde je potrebné neodkladne upraviť pomery alebo je tu obava, že exekúcia bude ohrozená s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie súdu vo veci samej alebo zaručiť úspešnosť budúcej exekúcie vykonateľného súdneho rozhodnutia. Ide o taký stav právnych a faktických vzťahov medzi stranami, ktorý bezpodmienečne vyžaduje rýchlu súdnu ochranu s tým, že pri oboch uvedených skupinách neodkladných opatrení je potrebné skúmať, či je nárok žalobcu osvedčený a či je neodkladné opatrenie potrebné, pričom existenciu vyššie uvedených skutočností je povinný osvedčiť žalobca. Nárok je potrebné pre účely nariadenia neodkladného opatrenia považovať za osvedčený až vtedy, ak tu existuje aspoň minimálna pravdepodobnosť jeho existencie. Konštatoval, že čo sa týka naplnenia predpokladu osvedčenia nároku žalobcu, je z predložených listinných dôkazov zrejme, že nie je vylúčená existencia nároku žalobcu na vrátenie daru, hoci prejednať výsledok sporu zatiaľ nemožno. Na základe obsahu spisu súd prvej inštancie dospel k záveru, že v danej veci nie sú dané zákonné podmienky pre vyhovieť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nakoľko žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov, keďže rozporne uvádza, že žalovaná sa zo spornej nehnuteľnosti odstáhovala v roku 2015, teda ju dlhodobo neužíva, pričom v petite návrhu sa domáhal nariadenia, že žalovaná je povinná zdržať sa užívania nehnuteľností. Poukázal na skutočnosť, že vyhovieť návrhu, aby sa žalovaná zdržala vstupu do nehnuteľností, by predstavovalo neadekvátny a neprimeraný zásah do Ústavou SR chráneného vlastníckeho práva žalovanej ako majoritnej vlastníčky spornej nehnuteľnosti, nakoľko spoluvlastnícky podiel 4/6 ju oprávňuje spornú nehnuteľnosť užívať a do nej vstupovať a pokiaľ žalobcovi vznikla konaním žalovanej škoda na jeho majetku, správne sa obrátil na orgány činné v trestnom konaní, ktoré sú v zmysle silnejšieho práva a za použitia hmotného práva, spôsobilé rýchlejšie a efektívnejšie poskytnúť právnu ochranu. Žalobca tiež nepreukázal, že bez nariadenia neodkladného opatrenia, by bol prípadný budúci výkon rozhodnutia ohrozený, pričom iniciáciu súdneho sporu o riešenie otázky vrátenia daru žalovanou nemožno považovať za konanie žalovanej, ktoré by odôvodňovalo záver, že chce previesť spoluvlastnícky podiel na nehnuteľnosti na tretiu osobu a zabrániť vráteniu daru žalovanému. Uviedol, že z obsahu spisu sp. zn. 16C/32/2016 vedeného na Okresnom súde Bratislava III zistil, že v opačnom procesnom postavení sa žalovaná voči žalobcovi domáha neplatnosti odstúpenia žalobcu od darovacej zmluvy zo dňa 18.9.2008, ktoré nie je právoplatne skončené s tým, že súd v tomto konaní nariadil neodkladné opatrenie a žalobcovi uložil povinnosť strpieť užívanie nehnuteľností, najmä zdržať sa bránenia vstupu žalovanej do nehnuteľnosti a vydať jej kľúče od rodinného domu vrátane kódu od alarmu spoločnosti SECURITON Servis, spol. s r. o., ako aj kľúč od vstupnej bránky s diaľkovým ovládaním od elektrickej brány a garáže.

3. Nad rámec vyššie uvedeného súd prvej inštancie poznamenal, že tvrdenie žalobcu o hrubom porušení dobrých mravov žalovanou bude skúmané a prejednané v konaní o vrátenie daru, keďže v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodujúce, či žalovaná podniká právne kroky k predaju spornej nehnuteľnosti, čo však preukázané nebolo. Poukázal na skutočnosť, že bez preverenia okolností, za ktorých došlo k odstúpeniu od darovacej zmluvy zo dňa 18.9.2008 viažucich sa k spornej nehnuteľnosti, nemožno nariadiť neodkladné opatrenie, nakoľko by sa zasiahlo do vlastníckych práv žalovanej a v rámci hierarchie hodnôt nemožno v tomto prípade uprednostniť právo na majetok, z dôvodu odcudzenia vecí z domu, pred právom na ochranu vlastníckych práv žalovanej (článok 20 ods. 1 Ústavy SR), pričom aj Dohovor o ochrane ľudských práv a slobôd zakotvuje v článku 8 právo osôb na rešpektovanie ich obydlia ako aj požiadavku, aby akákoľvek osoba, ktorej hrozí zásah do práva na obydľie, mala mať možnosť dať preskúmať proporcionalitu a odôvodnenosť zásahu nezávislým súdom (článok 8 ods. 2 Dohovoru), a preto je v tejto veci potrebné vytvoriť priestor žalovanej, aby mohla obhájiť pred súdom svoje tvrdenia o vadnosti právneho úkonu, t. j. preukázať, že dobré mravy neporušila. Taktiež neopomenul uviesť, že strany sporu podávajú vzájomne, v opačnom procesnom postavení (avšak z toto istého právneho titulu) návrhy na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom súd iba prednedávnom vydal uznesenie č.k. 12C/158/2017-56, zo dňa 29.11.2017 a návrh zamietol, pričom žalobca argumentuje odcudzením obrazov z roku 2015, čo nie je dôvod na nariadenie neodkladného opatrenia. Na uvedenom základe súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neosvedčil potrebu neodkladnej úpravy pomerov medzi stranami a preto návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 ods. 1, ods. 3, § 325 ods. 2 písm. d), § 328 ods. 1, § 329 ods. 1 veta prvá C.s.p. zamietol.

4. Proti uzneseniu podal žalobca odvolanie a žiadal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zmeniť a návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovieť. Podstatným zhrnutím skutkových tvrdení

a právnych argumentov jeho odvolania (§ 393 ods. 2 C.s.p.) možno konštatovať, že v ňom namietal nesprávne právne posúdenie veci; uviedol, že predloženými tvrdeniami a dôkazmi osvedčil nárok odôvodňujúci nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy na jeho právach a právom chránených záujmoch, nakoľko aj naďalej existuje obava, že žalovaná neoprávnene vnikne do nehnuteľností a tým zasiahne do jeho osobnostných práv. Opätovne v podrobnostiach poukázal na skutočnosti uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a jeho doplnenia, že žalovaná sa síce z nehnuteľností odsťahovala v roku 2015, avšak dlhodobo sa neoprávnene snaží získať do nich prístup, ako tomu bolo napr. 7.11.2017 a 3.10.2017, pre ktoré bol nútený podať trestné oznámenia, či pod zámienu vyzdvihnutia osobných vecí boli žalovanou dňa 29.9.2015 a 30.9.2015 vynesené viaceré veci v jeho vlastníctve, vrátane rôznych umeleckých diel, ktoré boli neskôr ponúkané v aukčnej spoločnosti DOROTHEUM. Zdôraznil, že žalovaná systematicky na neho vyvíja psychický nátlak aj tým, že iniciovala trestné stíhanie vedené na OO PZ Bratislava Nové Mesto - západ pod ČVS: ORP-1300/NMZ-B3-2017 vo veci podozrenia zo spáchania prečinu neoprávneného zásahu do práva k domu, bytu alebo nebytovému priestoru podľa § 218 ods. 1 Trestného zákona, v ktorej vypovedal dňa 31.1.2018 tak, že pokiaľ sa v nehnuteľnosti zdržiava, tak za účelom ochrany svojho majetku. Uviedol, že doručením listu zo 16.9.2015 žalovanej, využil svoje právo na vrátenie daru a v nadväznosti na to zaslal Okresnému úradu Bratislava, katastrálny odbor, návrh na zápis vlastníckeho práva k nehnuteľnosti, avšak do dnešného dňa nebolo o návrhu rozhodnuté, o čom svedčí aj zápis plomby vyznačenej na liste vlastníctva č. XXXX oznamujúcej prebiehajúce súdne konanie o určenie neplatnosti právneho úkonu, pričom tento nesúlad právneho a faktického stavu (nakoľko doručením prejavu vôle žalovanej o zániku darovacieho vzťahu sa stáva vlastníkom nehnuteľností), mu nemôže byť na ujmu, a práve preto je potrebné dočasne upraviť pomery medzi stranami neodkladným opatrením.

5. Žalovaná vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného a k samotnému návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia žiadala odvolanie žalovaného zamietnuť; žalovaný sa vo veľkej miere a nie po prvýkrát operia o množstvo nepodložených, lživých, zavádzajúcich a účelovo vytvorených dôkazov, ktoré neváhal použiť už v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 14C/637/2015, čím docielil vydanie neodkladného opatrenia, ktoré bolo následne zrušené Krajským súdom v Bratislave, práve z dôvodu, že bolo vydané na základe nepravdivých skutočností a falošných dôkazov, pričom o žalobe súd prvej inštancie zatiaľ neprávoplatne rozhodol v jeho neprospech, keď sa predbežne zaoberal aj otázkou platnosti listiny zo 16.9.2015, ktorú posúdil ako neplatnú. Uviedla, že žalobca svoje domnelé a zatiaľ sporné právo k nehnuteľnostiam odvodzuje od jej údajného hrubého porušenia dobrých mravov, ktoré doposiaľ nekonkretizoval ani nepreukázal, pričom vo vyjadrení z 22.9.2015 odmietla naplnenie hmotnoprávnej podmienky pre tento jednostranný právny úkon, ako aj jeho platnosť, a preto aj naďalej v zmysle §§ 70 a 71 katastrálneho zákona sú okrem iných aj údaje o právach k nehnuteľnostiam hodnoverné, pokiaľ sa nepreukáže opak. Nesúhlasila taktiež so zavádzajúcim tvrdením žalobcu, že sa chcela nehnuteľnosť zmocniť, či ho atakuje SMS správami, listami a emailami, nielen z dôvodu, že tieto tvrdenia absolútne ničím nepodložil, ale dožadovanie sa majoritného vlastníka vstupu do nehnuteľností písomnou výzvou na vydanie kľúčov, nie je obťažujúce ani atakujúce, ku ktorým ju vyzvala dokonca polícia, pričom žalobca ju po vyhlásení zamietajúceho rozsudku vo veci vedenej pod sp. zn. 16C/142/2017 za prítomnosti polície odmietol vpustiť čo i len na dvor. Odmietla, že by zdravotný stav žalobcu opísaný v návrhu bol dôsledkom jej konania, ako aj to, že z jej iniciatívy je monitorované okolie nehnuteľnosti, či pohyb žalobcu, keď ako účelové považuje aj trestné oznámenie žalobcu z 8.11.2017 v snahe presmerovať jej pozornosť na obhajobu v trestných veciach a aspoň niečím podložiť svoje neoprávnené návrhy; rovnako lživé sú aj tvrdenia žalobcu, že sa v nehnuteľnosti nenachádzajú od mája 2015 žiadne jej osobné veci, keďže sa tam nachádzajú aj veci ich dcéry a potvrdzuje to aj email zo 17.6.2016. Zdôraznila, že žalobca podávaním svojich ničím nepodložených trestných oznámení sa snaží účelovo odôvodniť odvolanie voči uzneseniu v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 16C/142/2017 a jeho protinávrh v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/1/2018, čo preukazuje napr. email z 8.12.2017, kedy malo dôjsť k údajnej krádeži, avšak žalobca ju žiadal o obnovenie rodinného spoluzitia, pričom by mali začať spoločnou dovolenkou, a preto jeho tvrdenia o obave o svoj život a majetok sú rozporuplné a nedôveryhodné.

6. Krajský súd v Bratislave (v poradí prvým) uznesením č.k. 16Co/47/2018-126, zo dňa 16.5.2018, napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušil a konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia zastavil; žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

7. Na dovolanie žalobcu Najvyšší súd SR uznesením sp. zn. 1 Cdo 194/2019, zo dňa 18.8.2020, zrušil uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 16Co/47/2018, zo dňa 16.5.2018, dôvodiac, že nezaslanie vyjadrenia žalovanej k odvolaniu žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 12C/1/2018-58, zo dňa 24.1.2018 žalobcovi pred rozhodnutím vo veci odvolacím súdom vytvorilo stav nerovnosti sporových strán v konaní pred súdom, čo je v rozpore s princípom kontradiktórnosti konania a rovnosti zbraní ako súčasť práva na spravodlivý proces, a preto nebolo možné v tomto smere odvolacie konanie považovať za spravodlivé; keďže porušenie práva na spravodlivý proces vyššie uvedeným spôsobom nerešpektujúcim princíp rovnosti zbraní bolo dôsledkom nesprávneho postupu súdu v odvolacom konaní, bolo žalobcovi znemožnené uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C.s.p.

8. Súc viazaný právnym názorom dovolacieho súdu (§ 455 C.s.p.) odvolací súd po vrátení veci na ďalšie konanie, predtým ako pristúpil k opätovnému prejedaniu odvolania žalobcu, doručil dňa 30.10.2020 žalobcovi vyjadrenie žalovanej k odvolaniu a umožnil, aby sa k nemu vyjadril v lehote 10 dní od doručenia; žalobca svoje procesné právo nevyužil.

9. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku, ďalej len „C.s.p.“), preskúmal napadnuté uznesenie, prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. a konštatujúc nezmenený skutkový a právny stav veci dospel k záveru, že pre nedostatok podmienky konania je potrebné napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie zrušiť a konanie o nariadenie neodkladného opatrenia zastaviť.

10. Podľa § 161 ods. 1 C.s.p. ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len "procesné podmienky").

11. Podľa § 161 ods. 2 C.s.p. ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 230 C.s.p. ak sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať a rozhodovať znova.

13. Účelom neodkladného opatrenia je zabezpečiť predbežnú (dočasnú) úpravu pomerov strán sporu alebo odstrániť riziko ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia. I keď rozhodnutie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia nie je rozhodnutím vo veci samej, má pre osoby dotknuté týmto súdnym rozhodnutím závažné dôsledky. V záujme ich právnej istoty zákon predchádza tomu, aby v tej istej veci (o tom istom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podanom rovnakou stranou sporu za nezmenených skutkových okolností) bolo neodkladné opatrenie nariadené niekoľkokrát alebo aby o tom istom návrhu boli vydané rozdielne (protichodné) rozhodnutia. Tento účel zabezpečuje Civilný sporový poriadok negatívnou podmienkou konania - požiadavkou, aby rozhodnutiu nebránila prekážka veci začatej v zmysle § 159 C.s.p. alebo právoplatne rozhodnutej v zmysle § 230 C.s.p.

14. Prekážka rei iudicatae nastáva momentom právoplatnosti rozhodnutia. Len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže byť v rozsahu záväznosti výroku rozhodnutia "táto vec" prejednávaná znova. To však platí len pokiaľ je daná "totožnosť veci". Za tú istú vec v zmysle § 220 C.s.p. treba v novom konaní považovať ten istý nárok, o ktorom sa už prv právoplatne rozhodlo, ak sa opiera o ten istý právny dôvod vyplývajúci z totožného skutkového stavu. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pre posúdenie, či je daná prekážka právoplatne rozhodnutej veci, nie je významné, ako bol skutok, ktorý bol predmetom konania, posúdený po právnej stránke. Prekážka veci právoplatne rozhodnutej je daná aj vtedy, keď bol skutok súdom posúdený po právnej stránke nesprávne alebo neúplne. Pokiaľ ide o totožnosť strán, nie je samo o sebe významné, ak majú tie iste strany v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie (napr. ak v jednom konaní vystupujú ako žalovaní a v druhom ako žalobcovia). Tých istých strán sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia (z dôvodu singulárnej alebo univerzálnej sukcesie) strán, ktorí sú (boli) stranami už skončeného konania.

15. Odvolací súd si s odkazom na návrh žalobcu ako aj na odsek 12 odôvodnenia napadnutého uznesenia vyžiadal z Okresného súdu Bratislava III rovnopis uznesenia č.k. 16C/142/2017-10, zo dňa

26.10.2017 (teda nie v konaní vedenom pod sp. zn. 16C/32/2016 ako nesprávne uviedol súd prvej inštancie), ktorým bolo vyhovené návrhu žalobkyne z 18.10.2017 (v aktuálnom konaní žalovaná), keď bola žalovanému (v aktuálnom konaní žalobca) neodkladným opatrením uložená povinnosť strieť užívanie nehnuteľností - pozemku, parcela registra „C“ č. XXXX/X o výmere 360 m², druh pozemku: záhrady; pozemku - parcela registra „C“, parc. postavenej na parcele č. XXXX/XXX, druh stavby: rodinný dom, všetko nachádzajúce sa v katastrálnom území R., obce Bratislava - m. č. Nové Mesto, okres Bratislava III, zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom Okresným úradom Bratislava, katastrálnym odborom zo strany žalobkyne, najmä povinnosť zdržať sa bránenia vstupu žalobkyne na a do uvedenej nehnuteľnosti, vydať jej kľúče od vyššie uvedeného rodinného domu vrátane kódu od bezpečnostného zariadenia - alarmu spoločnosti SECURITON Servis, spol. s r.o., kľúč od vstupnej brány a diaľkové ovládanie od elektrickej brány a garáže, ktoré bolo uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 4Co/15/2018-94, zo dňa 31.1.2018, na odvolanie žalovaného potvrdené a nadobudlo právoplatnosť 10.4.2018. Ako dôvody na nariadenie neodkladného opatrenia, s ktorými sa súd prvej inštancie stotožnil, žalobkyňa uviedla, že aj napriek odstúpeniu žalovaného od darovacej zmluvy dňa 16.9.2015 je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností: pozemok parcela číslo XXXX/X o výmere 360 m², druh pozemku: záhrady; pozemok parcela číslo XXXX/XXX o výmere 203 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia; stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXXX/XXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území R., obec Bratislava - m. č. Nové Mesto, okres Bratislava III, zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, o veľkosti spoluvlastníckeho podielu 4/6, a preto má zákonné právo ako väčšinový spoluvlastník nehnuteľnosti vrátane rodinného domu užívať, pričom žalovaný jej v tom bráni.

16. S ohľadom zistenia vyplývajúce z obsahu spisu tak možno prijať záver, že žalobca tým, že návrhom z 2.1.2018 žiadal uložiť žalovanej povinnosť zdržať sa užívania a vstupu na pozemok parcela číslo XXXX/X o výmere 360 m², druh pozemku: záhrady; pozemok parcela číslo XXXX/XXX o výmere 203 m², druh pozemku: zastavané plochy a nádvorcia; stavba rodinný dom so súpisným číslom XXXX na parcele číslo XXXX/XXX, nachádzajúcich sa v katastrálnom území R., obec Bratislava - m. č. Nové Mesto, okres Bratislava III, zapísaných v katastri nehnuteľností vedenom Okresným úradom v Bratislave, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXXX, domáhal sa proti žalovanej bezodkladnej úpravy pomerov o práve užívať dotknuté nehnuteľnosti, teda rozhodnutia o totožnom predmete (práve) medzi tými istými sporovými stranami, bez toho, aby v stave vymedzenom jeho petitom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia došlo k zmene právne významných skutkových okolností, ktoré sú dané podielovým spoluvlastníctvom strán k predmetným nehnuteľnostiam evidovaných katastrom nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX.

17. Z uvedeného preto vyplýva, že uznesenie Okresného súdu Bratislava III č.k. 16C/142/2017-10, zo dňa 26.10.2017, ktorým bolo vyhovené návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, predstavovalo v čase rozhodovania súdu prvej inštancie 24.1.2018 o návrhu žalobcu z 2.1.2018 prekážku veci začatej v zmysle § 159 C.s.p., v dôsledku čoho súd prvej inštancie nemal ten istý návrh znovu prejednávať, avšak z dôvodu, že o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol a súčasne rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave o odvolaní žalovaného voči uzneseniu Okresného súdu Bratislava III č.k. 16C/142/2017-10, zo dňa 26.10.2017, nadobudlo právoplatnosť 10.4.2018, vytvorilo týmto dňom prekážku veci právoplatne rozhodnutej.

18. Na uvedenom základe odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a) C.s.p. zrušil a konanie o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v zmysle § 161 ods. 2 O.s.p. zastavil.

19. O nároku na náhradu trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1, ods. 2 per analogiam C.s.p. v spojení s § 256 ods. 1 C.s.p. tak, že žalovanej priznal proti žalobcovi plný nárok na náhradu trov prvoinštančného, odvolacieho a dovolacieho konania, nakoľko žalobca tým, že podal návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v čase existencie prekážky začatej veci, resp. právoplatnej rozhodnutej, procesne zavinil zastavenie konania.

20. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).